

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΜΑΣ

Ποια είναι άραγε τα καλύτερα ταξίδια; Αυτά που μας ανοίγουν το μυαλό, που μας κάνουν να σκεφτούμε διαφορετικά, που μας βοηθούν να έρθουμε πιο κοντά στον εαυτό μας και στον κόσμο;

Τα καλύτερα ταξίδια είναι αυτά που όταν τελειώνουν αισθανόμαστε διαφορετικοί, ενδεχομένως καλύτεροι. Για καιρό οι νευροεπιστήμονες παρομοίαζαν τον ανθρώπινο εγκέφαλο με κομπιούτερ. Όμως αν βάλεις έναν κομπιούτερ σ' ένα καφέ στο κέντρο της Αθήνας και ύστερα τον μεταφέρεις στη ζούγκλα, τα αρχεία του θα είναι ίδια - κάτι που δεν συμβαίνει μ' εμάς. Τα καλύτερα ταξίδια καθαρίζουν την κρυφή μνήμη μας, αλλάζουν τη RAM, αναβαθμίζουν το λειτουργικό μας σύστημα.

ΙΩΑΝΝΑ ΝΤΟΥΜΠΡΟΥ

«Δεν έχω χάρτη όταν γράφω»

Η συγγραφέας μιλά για το βιβλίο της «ΑΡΚΤΙΚΟΣ», με ήρωες ένα ζευγάρι που ταξιδεύει με πυρηνικό παγοθραυστικό

Στο νέο βιβλίο της Ιωάννας Ντούμπρου «ΑΡΚΤΙΚΟΣ», εκδόσεις Πατάκη, μια γυναίκα και ένας άντρας, αγαπημένο ζευγάρι, αν και φαινομενικά αταίριαστο, αποφασίζουν στα εβδομήντα τους ένα ταξίδι με πυρηνικό παγοθραυστικό στον Αρκτικό Κύκλο.

Η γυναίκα, κεντρική ηρωίδα και αφηγήτρια της ιστορίας, μας παίρνει μαζί της στο πλοίο και μας ξεναγεί στον κόσμο της - στην έρημο, στην Άγία Πετρούπολη, μέσα στο μυαλό ενός γορίλα. Μας συστήνει το ιδιότυπο «μουσείο του εαυτού» της, όσα την έχουν διαμορφώσει με τρόπο που η απόλυτη αξία της ζωής να είναι για εκείνη η εξερεύνηση.

Όταν το παγοθραυστικό φτάνει στην κορυφή του κόσμου, η γυναίκα κάνει ένα λάθος που μπορεί να της στοιχίσει ακριβιά. Υπάρχει άραγε κάτι που μπορεί να τη σώσει;

Σκέψεις της ηρωίδας, λίστες με εναλλακτικές ονομασίες του χιονιού, φιλοσοφικοί στοχασμοί για

ΓΟΥΛΗ ΤΣΑΚΑΛΟΥ, ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΟΣ

τη ζωή και το θάνατο, ανησυχία για το περιβάλλον και τη συμβολή του ανθρώπου στον εκφυλισμό του, καθώς και πολλές πληροφορίες για πλοία-φαντάσματα, το ζωικό βασίλειο και τον πληθυσμό των Ινουίτ που κατοικούν στον Αρκτικό, συνθέτουν ένα βιβλίο που θα ταξιδέψει τους αναγνώστες σε ανεξερεύνητα μέρη, θυμίζοντάς τους όμως πως η μαγεία κρύβεται στα πιο απλά πράγματα, αρκεί να κλείσουμε για μια στιγμή τα μάτια και να αφουγκραστούμε τους γύρω μας και το μέσα μας. Η συγγραφέας μιλά στον «Ε.Τ.» για την ιστορία της.

βεται στα πιο απλά πράγματα, αρκεί να κλείσουμε για μια στιγμή τα μάτια και να αφουγκραστούμε τους γύρω μας και το μέσα μας. Η συγγραφέας μιλά στον «Ε.Τ.» για την ιστορία της.

Ποια ήταν η πρώτη ιδέα που σας ήρθε στο μυαλό και «γέννησε» αυτό το βιβλίο; Πριν από μερικά χρόνια, διάβασα στο Ιντερνετ για την ιστορία του παγοθραυστικού Λιούμποβ Ορλόβα που χάθηκε στον Βόρειο Ατλαντικό. Μου φαινόταν απίστευτο το γεγονός ότι βολό-

δερνε ακυβέρνητο στα κύματα για χρόνια. Υστερα ανακάλυψα ότι υπήρχαν πολλά τέτοια πλοία-φαντάσματα. Πέρασα αρκετό καιρό διαβάζοντας για χαμένα πλοία και εξερευνητικές αποστολές και κάπως έτσι προέκυψε ο «Αρκτικός».

Με ποιον τρόπο οργανώσατε το υλικό σας και τις ζωές όλων των ηρώων σας στο νέο σας συγγραφικό ταξίδι;

Συνήθως δεν έχω χάρτη όταν γράφω - είμαι από εκείνους τους συγγραφείς που πορεύονται με πυξίδα. Μαζεύω υλικό και πράγματα που με ενδιαφέρουν δίχως να γνωρίζω αν τελικά θα τα χρησιμοποιήσω. Στην προκειμένη περίπτωση, η ηρωίδα μου εμφανίστηκε κάποια στιγμή και είπε: «Με ενδιαφέρουν πολύ όλα αυτά και θέλω να κάνω ένα τελευταίο μεγάλο ταξίδι». Κι έτσι πήγαμε στον Αρκτικό.

Στο βιβλίο σας η αναζήτηση της αγάπης είναι έντονη. Διαπερνά όλους τους ήρωες. Αυτό που ψάχνουν το βρίσκουν, τελικά; Μήπως πέραν της υλικής αγάπης υπάρχει και η άυλη;

Η αγάπη είναι αυτό που μένει,

όταν όλα τα ταξίδια τελειώνουν.

Ο Αρκτικός Κύκλος παίζει καθοριστικό ρόλο στο μυθιστόρημα. Του προσδίδετε κάποια συμβολική σημασία; Ξέρω ποια είναι η δική μου, αλλά για τον κάθε αναγνώστη μπορεί να είναι διαφορετική. Είναι ένα όριο που δεν πρέπει να το υπερβείς; Το τέλος; Μια μυστικιστική γη; Νομίζω ότι ο αναγνώστης πρέπει να «βρεθεί» εκεί για να καταλάβει τι σημαίνει για αυτόν.

Ποιο θα λέγατε ότι είναι το βαθύτερο θέμα στο δικό σας μυθιστόρημα;

Ο «Αρκτικός» αγγίζει πολλά θέματα. Για μένα το σημαντικότερο όλων είναι το θάμβος της ύπαρξης. Μια λέξη των Ινουίτ το αποτυπώνει πλήρως: nuappaarrog, που θα πει «να απολαμβάνεις στο έπακρον το γεγονός ότι είσαι ζωντανός».

Η μαγεία τελικά κρύβεται στα πιο απλά πράγματα, αρκεί να κλείσουμε για

μια στιγμή τα μάτια και να αφουγκραστούμε τους γύρω μας και το μέσα μας;

Ετσι. Πρέπει να εκπαιδευσεις τον εαυτό σου να βλέπει την ομορφιά στο μικρό, στο καθημερινό, στο ευτελές. Είναι μια άσκηση παρατήρησης και σύνδεσης με το «τώρα».

Αναζητάτε το ίδιο πράγμα, με διαφορετικό τρόπο, από βιβλίο σε βιβλίο; Ζευγάρι που επαναπροσδιορίζουν τη σχέση τους αποτυπώνοντας γεγονότα, ερεθίσματα, σκέψεις και αναμνήσεις, παλιές ιστορίες, όλα δεμένα μ' έναν ιδιαίτερο και πολύ πρωτότυπο αφηγηματικό τρόπο;

Ισως σας φανεί παράξενο, αλλά αρχικά δεν είχα πρόθεση να γράψω ιστορίες για ζευγάρια που ταξιδεύουν. Εκ των υστέρων συνειδητοποιώ ότι ο Αρκτικός είναι κατά κάποιον τρόπο ο καθρέφτης της Βορινής Παραλίας. Το ταξίδι γίνεται αφορμή για να αποκαλυφθεί κάτι άλλο. Οι ήρωες συνειδητοποιούν κάτι που για καιρό τούς διέφευγε. ■